

THA THỨ MANG LẠI AN BÌNH



... Chúng tôi đã có ba đứa con - hai gái một trai - cho đến tháng 5 năm 1999 thì tôi bỗng nhận ra mình có thai. Sự kiện này không mang đến cho tôi niềm vui nào cả, bởi lẽ nó nằm ngoài chương trình của chúng tôi! Tôi đau đớn tự nhủ:

- Sao nó xảy ra vào chính lúc tôi muốn trở lại với nghề nghiệp? Phải bắt đầu lại mọi sự: mang nặng đẻ đau, cho con bú, thay tã cho con, thức dậy ban đêm .. Chúa ơi, sao Chúa không hỏi con có muốn thêm một đứa con khác nữa không?

Đó là những tư tưởng đen tối bất loạn diễn ra trong đầu. Tuy nhiên tôi cũng không quên xin Chúa giúp tôi vui lòng chấp nhận đứa con với tình thương. Và tôi chỉ có thể thực sự hưởng niềm vui của bà mẹ chờ đợi đứa con chào đời vồn vện trong vòng vài tuần lễ trước khi con sinh ra.

Thế rồi vào ngày 13-2-2000 khi bé Misko sinh ra và vòng tay tôi ôm chặt bé vào lòng lần đầu tiên, tôi đã âu yếm hôn bé và triu mến nhắc đi nhắc lại:

- Cám ơn con đã đến và đã kiên nhẫn chờ đợi tình thương của mẹ trong khi con lớn lên trong dạ mẹ. Bởi lẽ ban đầu mẹ do dự không muốn tiếp nhận con!

Rồi tôi thân thưa cùng Chúa:

- Xin Chúa ban cho con sức mạnh để gìn giữ bé Misko khỏi rơi vào sự dữ, biết luôn nêu gương sáng cho bé và dạy bé phải sống cho Chúa như thế nào. Xin Chúa đồng hành với bé suốt cuộc đời của bé ..!

Bé Misko rất ngoan hiền và mang đến cho gia đình chúng tôi thật nhiều an bình.

Ngày 15-8-2000 lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời chúng tôi đến thăm mấy anh chị của tôi ở Bratislava. Tối đến, anh Daniel đưa chúng tôi về nhà bằng xe.

Tôi ngồi băng sau với bé Misko ngủ yên trong vòng tay. Bỗng từ bóng tối một chiếc xe đi ngược chiều đâm thẳng vào xe chúng tôi. Kính xe vỡ tan tành. Misko nằm bất động trong vòng tay tôi, không khóc cũng không có máu me gì. Anh tôi thì bị nát bấy trong xe. Mẹ tôi và tôi khóc như mưa. Chưa bao giờ tôi cầu xin THIÊN CHÚA khẩn thiết như vào chính lúc đau thương ấy. Xe cứu thương đưa chúng tôi đến ngay bệnh viện. Tôi còn nhớ như in lời vị bác sĩ nói với tôi:

- Tôi rất tiếc, nhưng con bà không sống sót sau tai nạn!

Tôi có cảm tưởng như trái tim tôi vỡ tan từng mảnh. Con tôi chết thật rồi sao?! Tôi than trách Chúa:



- Lạy Chúa, sao Chúa không cứu sống con của con? Còn Thánh Thiên Thần Bản Mệnh ở đâu?

Chỉ duy nhất THIÊN CHÚA ban sức mạnh để tôi sống qua đám tang. Tôi linh tính rồi đây mọi sự không còn giống như trước. Tôi phải phấn đấu rất nhiều vì tôi không còn muốn sống. Trong vòng một năm trời, tôi làm mọi sự một cách máy móc. Trong thời gian này tôi cầu nguyện rất nhiều cũng như đọc rất nhiều sách thiêng liêng. Tôi cũng gia nhập một Nhóm Cầu Nguyện của Các Bà Mẹ. Tôi tìm kiếm câu trả lời cho các dẫn vật bất ổn dày vò, nhưng không có! Tôi cảm thấy như muốn phản loạn chống đối. Rồi cùng với thời gian trôi đi, niềm đau và nỗi phản loạn của tôi cũng dần dần giảm bớt. Tôi từ từ nhận được niềm an bình của THIÊN CHÚA trong tâm hồn và tôi có thể tin trở lại nơi Tình Yêu của THIÊN CHÚA. Tôi cũng bắt đầu hiểu được rằng:

- Đau Khổ là một màu nhiệm. Chính THIÊN CHÚA cũng không tránh cho Con Ngài phải chịu đau khổ. Ngài muốn chúng ta cùng vác Thánh Giá với Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Chính lúc ấy tôi mới đau đớn nhận ra rằng, trong khoảng thời gian thử thách này, tôi đã sao-lãng lơ-là trong việc chăm sóc chồng con. Tôi giật mình tỉnh thức và bắt đầu trở lại việc lo lắng cho chồng con với trọn tình yêu triu mến. Chồng tôi và các con tôi cũng mất Misko chứ đâu phải một mình tôi! Ba đứa con tôi tha thiết xin Chúa cho chúng có một đứa em khác và đó cũng là ước nguyện của tôi. Tháng 2 năm 2002 nguyện ước của chúng tôi thành tựu với việc chào đời của bé Andrej.

Trong vòng 2 năm đau thương sau cái chết tức tưởi của Misko, có một vấn đề quan trọng đối với tôi: hòa giải tha thứ cho thủ phạm đã gây ra tai nạn. Đó là một chàng trẻ tuổi mà trong vòng 10 tháng, không hề bày tỏ với chúng tôi một lời nào. Mặc dầu chúng tôi có gặp nhau trong những lần xuất hiện nơi tòa án, nhưng anh không hề mở miệng nói với chúng tôi một lời xin lỗi hoặc tỏ ra hối tiếc về tai nạn xảy ra. Điều này khiến tôi càng giận dữ khó chịu hơn nữa. Riêng phần tôi, tôi ý thức rõ ràng mình phải tha thứ cho anh ta. Nhưng để có thể thật lòng tha thứ, tôi cần có thời gian và có ơn thánh Chúa trợ giúp.

Chỉ vào lần gặp gỡ cuối cùng nơi tòa án sau khi tòa tuyên phạt 6 tháng tù, trong đầu tôi mới xuất hiện ý tưởng rõ ràng:

- Chính tôi phải đích thân đến gặp thủ phạm để làm hòa và tha thứ cho anh ta!

Nghĩ xong tôi thi hành liền. Tôi đến gần anh, chìa tay bắt tay anh và nói:

- Có lẽ đây là lần cuối cùng chúng ta gặp nhau. Trong thời gian qua tôi nghĩ rất nhiều đến anh. Mặc dầu những gì tôi trải qua thật là khủng khiếp, tôi không hề mong muốn cho anh phải sống cuộc đời còn lại trong nỗi dẫn vật vì lỗi đã phạm và không được tha thứ!

Chàng thanh niên tỏ ra thật sự ngỡ ngàng và xúc động. Đôi mắt chàng chan hòa nước mắt và mở miệng nói một câu rất quan trọng đối với tôi:



- Xin cảm ơn bà và xin bà tha thứ cho tôi!

Thình thoảng biến cố đau thương vẫn hiện về trong trí nhớ và gây cho tôi chút cay đắng, bởi vì, sự chữa lành nội tâm là một tiến trình thật dài.

Mãi cho đến tháng 5 năm 2006, trong một nghi thức phụng vụ về việc chữa lành, trong đó Vị Linh Mục giờ cao mặt nhật có Minh Thánh Đức Chúa GIÊSU và ban phép lành cho mọi người hiện diện, chính lúc ấy tôi mới thực sự tìm thấy niềm an bình. An Bình của Tình Yêu của Hòa Giải và của Tha Thứ!

Chứng từ của bà Monika Cernanska tín hữu Công Giáo người Slovak.

... Đức Chúa GIÊSU phán rằng: "Thầy bảo thật anh chị em: Nếu ở dưới đất, hai người trong anh chị em hợp lời cầu xin bất cứ điều gì, thì CHA Thầy, Đấng ngự trên Trời, sẽ ban cho. Vì ở đâu có hai ba người họp lại nhân danh Thầy, thì có Thầy ở đấy, giữa họ". Bấy giờ, ông Phêrô đến gần Đức Chúa GIÊSU mà hỏi rằng: "Thưa Thầy, nếu anh chị em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần? Có phải bảy lần không?" Đức Chúa GIÊSU đáp: "Thầy không bảo là đến bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy" (Matthêu 18,19-22).

("PRO DEO ET FRATRIBUS - Famiglia di Maria", Il Perdono è una forza che trasforma, Marzo/Aprile 2010, Pubblicazione mensile, Anno 21, N. 148-149, trang 16-17)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt